

НОВИЯТЪ ДРУГАРЪ

Бѣхме въ часъ. Нѣкой почука на вратата. Следъ това се показа главниятъ учитель. Водѣше за ржка едно момче съ мургаво лице, черна коса и голѣми огнени очи. Той пошепна нѣщо на нашия учитель и му предаде момчето. То ни гледаше засмѣно съ хубавитѣ си очи.

Учительтъ го хвана за ржка, доведе го срѣдъ стаята и каза :

— Вие можете да бждете доволни днесъ. Въ нашето отдѣление постѣпя едно българче отъ Македония. То е родено въ Охридъ, гдето е открито преди повече отъ хиляда години първото българско училище, и гдето е учителствувалъ първиятъ и най-прославенъ български учитель — свети Климентъ Охридски. Порастнало е край тихитѣ води на Охридското езеро, въ които нѣкога сж се оглеждали дворцитѣ на славния български царь Самуилъ. Поробителитѣ на Македония сж карали насила това момче и всички българчета тамъ да ходятъ въ чуждо училище, да говорятъ и да

се молятъ на чуждъ езикъ. Но сега ония хубави наши земи сж вече свободни и то е дошло тука заедно съ татка си, който е пожелалъ да бжде учитель въ нашия градъ. Приемете новото си другарче и се отнасяйте съ него добре. Нека то почувствува, че тукъ е между свои родни братчета и сестрички!

Следъ това учительтъ извика :

— Митко Огняновъ!

Този ученикъ бѣшеная-силниятъ въ нашето отдѣление. Той се дигна.

— Ела тука! — каза учительтъ.

Митко излѣзе и застана срещу новото другарче.

— Като пръвъ ученикъ — продължи учительтъ, пре-

гърни новия си другаръ и му кажи „добре дошелъ“ отъ името на цѣлото отдѣление! Нека децата на обединена България прегърнатъ въ негово лице децата на свободна Македония.

